

Tensta konsthall

År 2011 påbörjade Nasrin Tabatabai och Babak Afrassiabi en serie verk som tar avstamp i två arkiv/samlingar från 1900-talet. En av samlingarna utgörs av Teherans Museum för samtidskonst och dess avdelning för modern västerländsk konst—en till omfånget stor samling som invigdes år 1977 i samband med att museet blev en del i statens moderniseringsprojekt. Den andra utgångspunkten är ett arkiv upprättat av British Petroleum (BP) och som rör oljebolagets etablering och utvinning av olja i Iran mellan 1901 och 1951. Det var då som företaget utvann de första oljefyndigheterna i mellanöstern. BPs arkiv skapades parallellt med företagets snabba tillväxt och etablering i Iran som en av Storbritanniens största tillgångar utanför landets gränser. Under samma period byggdes staden Abadan som skulle husera företagets många anställda. I verken som Tabatabai och Afrassiabi har arbetat med sedan 2011 approprierar de vissa delar av arkivet/samlingen och skapar nya objekt och bilder. Ett urval av dem kommer att visas på Tensta konsthall under 14.3–2.6 2013. Genom att återanvända de här historiskt specifika arkiven vill konstnärerna skriva

‘ROUNDTABLE’ The 9th Gwangju Biennale, (2012). **Untitled**, 12th Istanbul Biennial, (2011) **Two Archives**, Badischer Kunstverein, Karlsruhe, (2011); **Melanchotopia**, Witte de With Institute, Rotterdam, (2011); **Trust**, Media City Seoul, (2010); **The Isle**, MAK Center / Schindler house, Los Angeles, (2009); Documenta 12 magazine project, Kassel, (2007); och **Como viver junto**, 27th São Paulo Biennial, (2006). Just nu är duon Advising Researchers of fine art vid Jan Van Eyck-akademin, Maastricht. För mer information: www.pagesproject.net

modernitetens historia. Det blir en historia med öppet slut. **Två arkiv** är en del av Tensta konsthalls programserie kring arkiv, bibliotek och samlingar.

Självpresentation

Tabatabai och Afrassiabi har samarbetat under namnet Pages sedan år 2004. Deras gemensamma projekt har bland annat resulterat i en tvåspråkig tidskrift som publicerats på farsi och engelska. Konstnärssduon har sin bas i Rotterdam men är verksam i både Iran och Nederländerna. Projektet, liksom tidskriftens redaktionella hållning, är tätt sammanlänkade och de tar ofta som sin utgångspunkt problem förknippade med upplevelsen av modernitet och moderniseringsprojektet av Iran. Ett problem som Pages omformulerar till reflektioner över samtidskonst och konstnärliga praktiker. Duons arbeten har presenterats internationellt i både separat- och gruppställningar. Sammanhang där Pages verk har visats omfattar bland annat: **Seep**, Chisenhale Gallery, London, (2013), **Seep**, MACBA, Barcelona, (2012); **Prairies**, Les Ateliers de Rennes Biennial, Rennes, (2012);

Söndag 17.3

14:00

Konstnärerna presenterar **Två arkiv** och verk som vuxit fram ur det projektet

**Lista över verk
i utställningen:**

**Superimpose –
Wooden and Steel Oil Derricks**
(utformade efter oljepumpen som
användes vid det första misslyckade
försöket att hitta olja 1902 samt
oljepumpen som användes vid det
första lyckade försöket 1908 i sydvästra
Iran), 2011
Trä och målad mässing
94 x 48 x 40

**Fem målningar från serien
'Depot of the Tehran Museum of
Contemporary Art', 2011-2012**
Alkyd på duk
Varierande storlek

Untitled Object with Violet Curve
(utformat efter fläktchassit från Abadan
Refinerys verkstad 1945), 2011
Kartong och färg
65.2 x 72.2 x 56.2
41.5 x 73.8 x 57.9

**Forth and Back – Knocking-off
Time at the Refinery**
(baserat på material från 1921 filmat av
Anglo-Persian Oil Company
föreställande arbetare som lämnar
Abadan Refinery, BPs arkiv), 2011
DVD, svartvit, utan ljud, 1» 29» loop

Dispute in Technicolor
(korrespondens från november 1950 till
mars 1952 angående arbetet med
Persian Story, en film producerad av
Anglo-Iranian Oil Company), 2011
Papper, färgfilter
139.5 x 81.7

Housing Abadan
(kopia av albumet **Housing Abadan,
Estates Management, Anglo
Iranian Oil Company, Abadan,
December 1950**, BPs arkiv), 2011
Trycksaker och fotografier, linnetyg,
papper och kartong

**Samtal mellan Nasrin Tabatabai,
Babak Afrassiabi och Maria Lind**

Maria Lind: Kan ni berätta om de två
arkiv som ert projekt **Two Archives**
bygger på? Och hur kommer det sig att ni
arbetar med dem?

Babak Afrassiabi: Det ena arkivet är
British Petroleums arkiv från tiden då
företaget var verksamt i Iran mellan 1908
och 1951. I början hette det Anglo-Persian
Oil Company, sedan Anglo-Iranian Oil
Company tills det slutligen döptes om till
British Petroleum. Företaget började sin
verksamhet i Iran när den första oljan
hittades i den sydvästra delen av landet.
Det var även första gången man hittade
olja överhuvudtaget i Mellanöstern. Det
här var starten på oljeindustrin och på
byggandet på raffinaderiet i staden
Abadan men också starten på själva
stadens utveckling. Samtidigt som det
pågick uppförde företaget ett mycket
detaljerat arkiv om sin verksamhet,
om utvecklingen och om hela den
moderniseringsprocess som skedde i
sydvästra Iran. På sätt och vis berättar
BP's arkiv en historia om Irans
modernisering. Det var viktigt för oss att

relatera arkivets historia till en mer
samtida situation och det är därför vi
placerar det intill museisamlingen.
Det har varit intressant att se vilken
typ av moderniseringsberättelse man
kan hitta mellan de här två arkiven.
Inte nödvändigtvis en berättelse som
begränsar sig till någon av dem utan
snarare hur man kan tolka
sammanställningen av dem.

Nasrin Tabatabai: Museets samling av
västerländsk konst sattes samman bit för
bit några år innan museet öppnade 1977.
Det var alldeles innan Irans islamiska
revolution. Det var det första museet
för samtida konst i Iran och i samlingen
finns av verk av till exempel Pablo
Picasso, Mark Rothko, Andy Warhol
och Robert Smithson. I början av
revolutionen tog man ner samlingen till
museets källarförråd och förvarade den
där under ungefär 20 år. Efter det visades
en del av samlingen för allmänheten i
olika utställningar. Sedan dess har
samlingen visats då och då men inte
utifrån någon särskild uttänkt idé eller
som del i något program så som man ser
på museer i resten av världen.

ML: Hade tillbakadragandet av samlingen att göra med faktumet att Shahens fru var involverad i samlingens sammanställning?

NT: Det handlade mer om att den innehöll samtida västerländsk konst och att de inte riktigt visste vad de skulle göra av den. De visste att det var en värdefull samling och att den skulle förvaras säkert.

BA: Under revolutionens första år blev museets och samlingen roll väldigt ambivalent och otydlig. När vi talat med dem som arbetade på museet då har de berättat att det talades om att bygga om museet till något helt annat.

ML: Ni har valt ett arkiv från den industriella sektorn och ett från den kulturella, båda två välutvecklade och avancerade. Hur kommer det sig?

NT: I ett land som Iran går det inte att föreställa sig det ena utan det andra. Den malplacerade museisamlingen är länkad till BPs arkiv.

sydvästra Iran. Det innefattar fotografier, filmat material från själva industrin, dokument från oljeborrningens första år och från byggandet av raffinaderiet i Abadan. Det innehåller också detaljrik information om Abadans utveckling till en industristad. Det finns även mycket privat material från BPs anställda och deras familjer etc. Arbetet med arkivet avslutades 1951 när Iran nationaliserade oljan och företaget var tvungna att lämna Iran. Arkivet finns nu i Leeds i Storbritannien.

ML: Hur är det med konstsamlingen?

NT: Samlingen innehåller verk från slutet på 1800-talet till slutet av 1970-talet. Det är en samling västerländsk konst som börjar med tidiga modernister till amerikansk konst från 1970-talet, med många välkända konstnärer.

ML: Vet man hur verken köptes in?

NT: Vi hör ofta olika historier om det, som om flera olika personer vill ta åt sig äran för inköpen. Men det har uppenbarligen varit flera olika mellanhänder som via gallerier och

ML: Vad säger de två arkiven om moderniteten i Iran, enligt er?

BA: Det är viktigt att tänka på att båda arkiven är västerländska arkiv och hur som helst är arkivet i sig en västerländsk idé och besatthet. I och med de här sammanställningen i **Två arkiv** och de verk vi utvecklar runt dem, så föreslår vi indirekt att om det skulle finnas ett arkiv som ville fånga en sann erfarenhet av modernitet i Iran, så skulle den kunna spåras i de här två arkiven. Men arkiv är förstås aldrig verklighetstroga. Särskilt de här två arkiven som är både politiskt och ideologiskt omtvistade. För det första så problematiserar sammanställningen båda arkivens berättelser, berättelsen om modernisering (i BPs arkiv) och berättelsen om det samtida (i museisamlingen). Det som är mest "sant" här är kanske samlingen när den står i källarförrådet.

ML: Vill ni berätta någonting om innehållet i dessa två arkiv: Vad finns i BPs arkiv och i museisamlingen?

NT: I BPs arkiv finns en noggrann registrering av företagets verksamhet i

samlingar jorden runt har gett råd och föreslagit olika verk till museet. Det är väldigt tydligt i och med den omfattande samlingen av amerikansk konst från 1970-alet. Några av de konstnärerna blev efter inköpen mycket kända och har bidragit till att göra samlingen så värdefull som den är idag.

ML: Vad är det vi kan se i utställningsrummet?

BA: Ett av verken är en skulptur som är en kopia av två oljepumpar. Den ena är utformad efter det första misslyckade försöket att borra efter olja 1902, och det är för övrigt hur pumpen beskrivs i BPs arkiv. Det betyder att ingen olja hittades i samband med den borrhningen. Den andra beskrivs som den första framgångsrika oljepumpen, daterad 1908. Det var alltså den första oljepumpen som gav olja. Vi har använt foton från arkivet för att utforma pumparna. Det här verket blev startpunkten för **Två arkiv**.

NT: På ett sätt såg vi vårt arbete, eller till och med BPs arkiv, utvecklas mellan de här två oljepumparna. En misslyckad och en lyckad.

ML: Vill ni berätta om filmen?

NT: Filmen är från 1921 och den visar arbetare som är på väg från fabriken i Abadan. Här har vi återigen arbetat med kopian genom att vi loopat filmen och också lagt på samma film igen fast nu baklänges så att man varken ser arbetarna lämna eller gå tillbaka till fabriken. I stället är de fast framför den.

BA: På en plats som varken är jobbet eller hemma.

ML: En annan del som visar Abadan är albumet med fotografier av byggnader i staden.

NT: Albumet heter Abadan Housing och vi har gjort en exakt kopia från originalet som finns i BPs arkiv. Bostäderna i Abadans olika stadsdelar varierar beroende på de anställdas rang inom företaget. Albumet visar prototyper från olika bostadsområden utformade efter fabriksarbetare, ingenjörer såväl som anställda som är högt i företagshierarkin.

ML: Vad var meningen med albumet från början?

ML: Det finns trots allt fem målningar gjorda av er i utställningen. De föreställer museets förråd. Man känner igen några av målningarna som hänger på ställningarna.

NT: Vi har kopierat målningarna men som de ser ut i förrådet. Verken i samlingen är så avskilda från sin originalkontext så att de riktiga verken känns som kopior.

BA: Alla som har studerat konst i Iran började med att kopiera konst, Nasrin och jag också.

ML: Att verken har avskiljts från sin originalkontext är nästan som en spegelbild av hur konst från platser bortom väst har hamnat i väst, frikopplade från sitt ursprung. Hur tänker ni kring det?

NT: Menar du islamisk konst eller antika artefakter från andra kulturer? Även om de är lösryckta från sitt ursprungliga sammanhang så hamnar de aldrig på museer för samtida konst. Jag antar att frågan om «samtidighet» ger verken en annan mening i samlingen.

BA: Det är en systematisk dokumentation och representation under och efter byggnadsprocessen som inkluderar ritningar över bostäderna.

ML: Det finns ytterligare ett skulpturalt objekt, fläktchassin, ett slags hölje för att skydda ventilationen.

BA: Objektet är baserat på ett fotografi som tagits i en av verkstäderna i raffinaderiet där de bl a producerade just fläktchassin. Originalet är mycket större än det som vi byggt men formmässigt är det baserat på det. För oss handlade det mer om att forma något som är mittemellan ett industriellt objekt och en minimalistisk skulptur.

NT: Under tiden då vi arbetat med de här två arkiven så har vi inte gjort en direktlänk mellan dem. Men när vi gjort de här olika objekten eller olika referenser till de två arkiven så föreslår vi på något sätt att man kan se dem som ett arkiv eller som att det ena är en förlängning av det andra. Till slut blir objekten varken skulpturer eller målningar.

ML: Jag menar både förmodern konst och antropologiska föremål, men också flera samtida verk. Alla tenderar att bli avkontextualiserade på platser långt från sitt ursprung.

BA: Jag tror att frågan om kontext och det samtida är väldigt komplext för mig. Det som är intressant är hur mycket icke-västerländsk samtida konst som hittar sin plats på konstinstitutioner i väst. Motsatsen sker sällan. Ett samtida västerländskt verk missförstås och avkontextualiseras mycket oftare i flera delar av den icke-västliga världen.

ML: Vad betyder det för verket att det visas på Tensta konsthall?

NT: Ja, praktiskt sett så skulle jag säga att vi aldrig har visat **Två arkiv** i ett liknande rum som har en så teatral kvalitet som det här i Tensta. Det är en utmaning att förutse hur det kommer påverka hur besökarnas uppfattar verken.

ML: Samtidigt är det ju också en passage. Det är både ett genomgångsrum och något teatralt.

BA: På grund av att det är en passage så relaterar det till projektet på det sättet att vi aldrig menat att visa en hel berättelse om de två arkiven. Det är något obestämt. Kanske understryker rummet det.

ML: För mig är det även intressant att visa **Två arkiv** här i Tensta med tanke på att en stor del av befolkningen har koppling till mellanöstern, där oljeindustrin uppenbarligen har påverkat historien och de olika ländernas utveckling och till och med orsakat krig. Kanske har det en speciell betydelse för några av besökarna. T ex så kommer Rami, som jobbar i vårt café, från Abadan. Därför tycker jag också om projektets placering, de som bara kommer för att ta en kaffe eller för att låna toaletten kommer faktiskt att kunna se projektet eller i alla fall få en glimt av det.

ML: Hur förhåller sig **Två arkiv** till er tvåspråkiga tidskrift **Pages** — farsi och engelska — som ni har gett ut i snart tio år?

NT: Sedan 2004, då vi började ge ut **Pages**, så har de ämnen vi arbetat med

genomsyrat både tidskriften och vårt arbete. Särskilt i de tre senaste numren av **Pages, Eventual Spaces, In Translation** och **When Historical** diskuterar vi villkoren för konstutövande i relation till den generella historien och modernitetens historia i Iran i synnerhet. **Två arkiv** är en naturlig fortsättning på det men på samma gång en startpunkt för kommande nummer av tidningen.

Särskilt tack till Iaspis.

